

Întrecerea

Un iepure, privind mersul lenes al unei țestoase, îi spuse acesteia în glumă:

– Vrei să facem o întrecere, să vedem cine aleargă mai repede?

Țestoasa a fost de acord. A doua zi, dis-de-dimineață, veni ră locul hotărât pentru începerea cursei. Multe animale voiau să privească întrecerea și așteptau cu nerăbdare. Domnul Șoarece trase o linie roșie pentru start și veverița dădu semnalul de plecare cu un fluier. Iepurele porni val-vârtej, iar țestoasa încetinel, după cum îi era felul.

Cum o luase cu mult înaintea țestoasei, iepurele se așeză să mănânce câțiva morcovi proaspeți. În timp ce mânca, trecu și țestoasa, transpirată, dar hotărâtă să nu se dea bătută.

Iepurele mai alergă puțin și, în dreptul unui sat, se așeză sub un copac să se odihnească. Târziu, țestoasa îl ajunse din urmă, dar trecu mai departe fără să se oprească.

Iepurelui i se făcu somn. Își spuse:

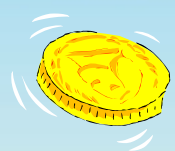
– Soarele ăsta e prea fierbinte! Mai bine dorm un pic! Țestoasa e înceată și voi avea timp s-o întrec!

Când se trezi, văzu că se lăsase noaptea. Sări ca ars și porni pe urmele țestoasei. În depărtare, o văzu cum trece linia de sosire și câștigă întrecerea. Toate animalele au aplaudat-o. I-au dat apoi o cupă, ca unei mari câștigătoare.

Iepurele a ajuns târziu, obosit și rușinat! Tocmai el, care credea că este cel mai bun alergător. Așa a aflat că răbdarea și perseverența sunt daruri neprețuite.

**Doar cu muncă și perseverență,
poți fi premiat la final de an școlar!**

Cântecul greierului

Un înțelept călugăr avea un ucenic care locuia la oraș. Orașeanul nostru l-a invitat pe călugăr la el acasă, dorind să-i răsplătească purtarea de grijă și să-i prezinte orașul său. Călugărul nu prea dorea să meargă acolo, dar părintele stareț l-a însărcinat într-o zi cu rezolvarea unei probleme a mănăstirii.

Călugărul și orașeanul mergeau împreună prin centrul orașului. Călugărul - cu chipul său, cu barba sa albă și hainele negre - atrăgea privirile trecătorilor, iar orașeanul nostru umbla mândru alături de duhovnicul său. La un moment dat, în Piața Centrală, călugărul se opri dintr-o dată și spuse:

– Auzi și tu ce aud eu?

Puțin descumpănit, orașeanul nostru își ciuli cât putu urechea, recunoscând că nu auzea nimic altceva decât zgomotul puternic al traficului din oraș.

– Undeva pe aproape este un greier care cântă, continuă sigur pe sine călugărul.

– Eu nu aud altceva decât rumoarea obișnuită a orașului, replică orașeanul. Și apoi, doar nu crezi că sunt greieri pe aici.

– Nu mă înșel. Aud cântecul unui greier, insistă călugărul și se apucă, hotărât, să caute printre frunzele unor tufișuri. După câteva clipe, îi arată ucenicului său, care îl privea sceptic, o mică insectă, un minunat greier cântător care căuta să se ascundă scârțâind ceva spre cei care îi tulburaseră concertul.

– Ai văzut că era un greier? zise călugărul.

– Așa este, recunoscuc ucenicul. Voi, călugării, aveți auzul mult mai fin decât noi, orașenii.

– De astă dată tu te înșeli, spuse zâmbind înțeleptul călugăr. Ia uite...

Spunând acestea, călugărul scoase din buzunar o monedă și, prefăcându-se că-i scapă, o lăsă să cadă pe trotuar. De îndată, câțiva trecători au întors capul.

– Ai văzut? mai spuse călugărul. Moneda aceasta a produs un clinchet mai subțire și mai slab decât cântecul greierului. Ai observat însă câți oameni l-au auzit? **Auzi doar ce vrei să auzi...**

